

Milodin Nichita

Clasa a XII-a F, Colegiul Național „Gh. Lazăr”, Sector 5, București
profesor Roman Anca

în goana cerbilor

mi te-aș da să mă guști.

într-un submarin sau pe un nor. știi, de fapt norii sunt fântâni arteziene pentru raiuri cu buget redus. când apa curge invers se fac din ea curcubeie și dumnezei mai mititei.

„lângă submarine sunt sirene”. și după ți-ai amintit că aș fugi cu o sireună, să desfac scoici și mai știu altele. și ți-a părut rău. „hai în eden, deci, să punem gard norilor, să nu mai cadă apa pe pământ. să moară toți și noi să facem milioane și milioane de copii frumoși de vată de zahăr din nori mici.”

mi te-aș da să mă guști. dacă nu ție, mă fac căpșună, cerbi și regi se găsesc destui dacă am pistrui.

Milodin Nichita

Clasa a XII-a F, Colegiul Național „Gh. Lazăr”, Sector 5, București
profesor Roman Anca

adopte centauri

„pierdut iglu, recompensă”

*ești un fel de ger polar, n-am iglu pentru tine, iartă-mă, n-am știu să-ți fac, să mă fac, iglu. și
ești un fel de pas cu copite, n-am știu cum să-ți fiu galop de ponei. și nici poveste n-am știu
până unde să fiu până unde să nu-ți mai fiu; s-a întâmplat să-ți găsești, poneiule, prințesă, să
te țesale, pieptene, împletească.*

*poveștile n-au voie să iubească; sfârșesc prin a-i scuipa pe toți afară, în frig. e un fel de
pedeapsă nemeritată.*

*nu știu să-ți fiu eschimos. începeți să vă căutați pături, tata zicea mereu că ce îngheață nu se
strică, dar nici cu repede nu prea aleargă. eu dau deja anunț: „pierdut iglu, recompensă 10
kg carne de cal și 3 butoaie sânge regal de copilă”.*

Milodin Nichita

Clasa a XII-a F, Colegiul Național „Gh. Lazăr”, Sector 5, București
profesor Roman Anca

dor de soare

mi-a luat cam mult să-mi dau seama, tu nu ești Africa mea. când te vedem nu auzeam tobe, palme bătând piele. nu simțeam nevoia să închid ochii, să fiu desculță, să cumpăr pământ uscat și iarbă înaltă, galbenă. să închid ochii pentru că nu poți să dansa altfel, trebuie să simți leii când rag, să uiți că la tine e încă iarnă.

nu tânjesc după tine ca după soare. simt cum mă topesc, încerc să-nvăț zăpada din mocirlele străzilor cum să-și facă treaba. simt că am nevoie, din nou, de dimineți în care să picotesc pe la nouă; să nu trebuiască să-mi imaginez c-ar fi cald. să fie viață-n soare.

tu nu ești Africa mea, nu mi-e pofta de coapse a leului când îmi aduc aminte numele tău.

și dacă nu ești Africa mea, ce rost să încerc să-mpart savana, tobele, și sângele de pe carne arsă cu tine?

Milodin Nichita

Clasa a XII-a F, Colegiul Național „Gh. Lazăr”, Sector 5, București
profesor Roman Anca

poveste de pe o cometă

să fie căzută din lună, cum pășește pe stele încoronată cu sori și probabil a văzut atâtea lumi cum se nasc încât lumea noastră trebuie să i se pară la mile depărtare de rai; dar tot se plimbă prin parcuri, cu o cioară în lesă și priviri după ea. ar fi așteptat sânzienele, să urce acasă fără prea multă vâlvă; acolo erau doar ea, niște pietre și-o parcare pentru supernove. să fie căzută din lună, cum a intrat în blocul, garsoniera și sufletul meu pășind pe covoare persane; cum altfel s-ar explica oftatul stelar. sâni albaștri de timiditate. mirosul ca laptele de capră încăpățânată. ar fi așteptat dimineața, să plece tiptil, ca o mătă; am învățat-o cafeaua, bujorii și picotilul.

Am în mine atâtea lumi, așă că i-am născut ei o lună nou nouă, unde ne-am mutat, eu ea și o cioră în lesă. se simte ca acasă, căzută de pe lună într-un suflet de om mare.

Milodin Nichita

Clasa a XII-a F, Colegiul Național „Gh. Lazăr”, Sector 5, București
profesor Roman Anca

coroană

de fiecare dată, îți adu-mec privirea. te simt cum îmi respiri gâtul, cum nu mai gândești, doar cauți pe marginile mele nici tu nu știi ce. ai privirea de ogar la vânătoare, cum îți ridici ochii spre mine un pic mirat: „încotro s-a ascuns?”. Pornești din nou, te supără buzele, te supără urechile, mă muști de parcă ai ajuns la râu, ți-e sete și ai bea, dar dacă a luat-o pe aici? dacă și-a ascuns urmele prin apă și pietre? tâmplele sunt cele mai rele- atât de aproape, de cald, adus la suprafață de sânge. Te simți păcălit, râde o cucuvea printr-un cuib de tine. te întorci, mârâind și nu pot decât să-mi las capul încă un pic pe spate.

într-un final, ajungi. îți îngropi nasul în goluri de la baza gâtului, mă muști, mă amișuni, parcă ai sapă după ceva, parcă e mai mult decât piele și vânătaile mele de mâine. ca un ogar care sapă cu labele în pământ, care își clătește goana în sânge de cerb cum face regina în tufele cu căpșune.

mai îmi las o dată capul pe spate. mâine o să-mi zici „nu știu ce nebunie m-a apucat”.

întâmplător, clavicula mi-e făcută prin alte ceruri, dintr-un blazon cu cerbi și căpșune. iar coroanei mereu i-a plăcut goana, vânătoare și vânatul.

Milodin Nichita

Clasa a XII-a F, Colegiul Național „Gh. Lazăr”, Sector 5, București
profesor Roman Anca

ciocolată amară

nu sunt destule colonii și destui negrii din secolul trecut pentru tine, să îi împachetez și să ți-i pun la picioare. să te știu plimbată pe plantații de zahăr; să zâmbești, să înveți caii și oamenii biciul tău. Să alergi prin praf, stăpână albă pentru copiii cu foame, stăpână blândă pentru tobe, farmece și voodoo. păpuși din cârpe și tălpi însorite de zburat. să te văd întinsă într-un pat alb; mor deja de gelozie, iubito, tu ai negrul tău preferat. dacă aș avea siguranța că nimeni nu te-ar înveli în frunze de eucalipt, ți-aș pune la picioare toate coloniile secolului trecut.

Așa te iubesc și așa ești de rasistă, mulatra mea!

Milodin Nichita

Clasa a XII-a F, Colegiul Național „Gh. Lazăr”, Sector 5, București
profesor Roman Anca

îmbăierea reginei

*dacă pescărușii n-au vine, atunci cine le iartă țipetele dimineața? trezirea de pescar speriat?
farul ca un ciclop fără ochelari? sau niște oi? și dacă marea n-are scop, cine o împiedică să nu
fie supărată? să plângă și să se roge pentru un drum în viaă? brațe de marinar tânăr, care
iubește? cuvântul corabie, din ce în ce mai rar, cu vele, lemn și catarg? fotosinteza algelor
care visează o vacanță la polul sud?*

*și dacă mi s-a blocat sufletul între canalizare și cadă, când am pus dopul, să mi-l iau înapoi?
o să mi se-ntoarcă cu vină și scop? cu țurțuri, îndrăgostit sau o să-mi piardă din oi?*

*Aș căuta un instalator, dar e dezbrăcat și pudic. Îl las să-i mai fie puțin dor de mare, între dop
și canalizare.*

s-a spart o conductă cu dragoste

*ai pus cablu rețelei noastre de intuiție drăgostoasă; mi-e silă de așa precizie. când dormi
deschid, dau pe canalul viselor tale: oare dacă te-ai uita și tu, noaptea, la bărbați în colanți,
atârnați de trapez, transpirați, ți-ar plăcea? sau uit postul deschis și plec; ziua te aud,
întâmplător, cum îi admiri în subconștient fundul noului tău coleg.*

*Am să mă dezabonez curând, s-ar putea să caut ceva mai puțin masculin. Ceva care visează
sâni de florăreasă și picioare de balerină.*